

și ucraineană): *máışt p'atnácł' l'et* — «are 15 ani»; *γadóu máiu dóbryjă* — «sînt în vîrstă» (ad litt. «am ani buni»). Calchierea expresiei romînești a fost, probabil, favorizată de împrejurarea că formula «*cîți ani ai?*» și răspunsurile la ea se aud des nu numai de la populația romînească dimprejur (în primul rînd de la Mitocul-Dragomirnei), ci și de la autorități, cu diferite ocazii, ca: școală, armată, justiție ș.a.

Construcția «*a avea*» + *numeral cardinal* + «*ani*» este cu desăvîrșire străină tuturor rușilor-sovietici cu care am avut prilejul să ne consultăm în mod nemijlocit în această privință. Socotim că expresia de la Socolinți *ma'*... *γadóu* — «*a avea... ani*» este un rezultat al influenței limbii romîne.

Verbul

Prezentarea tuturor fenomenelor legate de morfologia verbului din graiul de la Socolinți ar necesita un studiu monografic aparte. Ne vom limita aici la enumerarea citorva fapte, începînd cu prezentul (și viitorul perfectiv).

a) Verbele de conjugarea I nu se deosebesc prin nimic de cele corespunzătoare din limba literară, dacă aparțin de clasele 1—4 ale verbelor productive⁷⁷. Verbele de conjugarea a II-a (clasa a V-a productivă⁷⁸) prezintă următoarele particularități: 1. accent stabil⁷⁹:

ja lóul'u — «eu prind»
ty lóo'is — «tu prinzi»
on lóo'it — «el prinde» ș.a.m.d.

Unificarea accentului s-a produs în sensul dictat de majoritatea formelor. (Același fenomen se observă și în cazul verbelor aparținînd unor clase verbale «neproductive», de ex., *ja p'is'u* — «eu scriu», *ty p'isăș* — «tu scrii» ș.a.m.d.);

2. inconsecvențe în privința alternanțelor consonantice de la finalul temei: uneori alternanța lipsește, alteori cele două forme coexistă la același vorbitor. De ex.: *ja č'is's'u* — «eu curăț», *ty č'is'is* — «tu curăți», dar și *ja č'is[l']u*!; *ja kórml'u* — «eu hrănesc», *ty kórml'is* — «tu hrănești», dar și *ja kór[m']u*. Cele mai multe dintre verbele de conj. a 2-a (clasa a V-a «productivă») au fost notate, la pers. 1 sing., fără alternanța ultimei consoane a temei. Cf. și alte exemple: *ja maló[l']u* — «eu treier», *ja l'ú[b']u* — «eu iubesc»⁸⁰ ș.a.;

3. inconsecvențe în privința desinenței pers. a 3-a pl.: predomină *-ul*, dar se întîlnesc și forme cu *-at*, de ex.: *anj zaxód'ul* — «ei trec pe la cineva», dar și *anj zaxód'at*.

b) Verbului de conjugare mixtă din limba literară *хотеть* — «a voi» îi corespunde aici un verb de conjugarea I cu accentul stabil pe temă:

⁷⁷ Vezi *Современный русский язык. Морфология* (Курс лекций), sub redacția acad. V. V. Vinogradov, Moscova, 1952, p. 271.

⁷⁸ *Ibidem*, p. 272.

⁷⁹ Același fenomen se observă și în alte graiuri velicoruse. Vezi, A. N. Gvozdev, *Два говора одного села*, în МИРД, vol. I, p. 81, pct. 23. Cf. și P. S. Kuznețov, *op. cit.*, p. 87. Pentru explicarea fenomenelor similare, vezi de exemplu, Charles Bally, *Linguistique générale et linguistique française*, ed. în lb. rusă, Moscova, 1955, pp. 35—36.

⁸⁰ Pentru explicarea acestui proces de nivelare a temei în cadrul paradigmei vezi V. I. Gheorghiev, *Исследования по сравнительно-историческому языкознанию*, Moscova, 1958, p. 41 și urm.